kowwaste omma emmandale, mitte kuiwa egga márga neile anda.

Agga ni pea kui Ramo olli árrasöitnud, hallastas ommeti temma emmand nende peále, ja wottis neid omma maiasse, ning andis omma mehhe riettest neile púksa ja üllekonnasi; sest wannad rábbalad ollid agga nende ümber. Kas se emmand sedda armo, kiuste párrast omma issanda wasto, neile teggi, woi kas ta süddamest nende peále hallastas, sedda ei tea úkski muud, kui Jummal ja temma isse; sest innimenne isse tunneb omma süddame nouud ni sammo hásti árra, kui Jummal, ja sepárrast saab úkskord kurja innimesse ennese süddame tunnistus temma keigekibbedam pinaja ollema.

Ramo ei kannud muud karwa riet kui kollast, ja need ollid keik ühte wisi tehtud, musta wodri ja musta kraega. Sest ta ikka kartis, et ta wennad úkskord piddid tullema, ja tahtis se lábbi nendest kohhe teistwisi olla; agga sesamma assi kossus öiete temma willetsust. Sest kui nad nenda, Ramo riettega wáljaehhitatud, parrajaste emmandaga jutto aiasid, tulli Ramo tee peált taggasi watama, kas ta wennad weel linnnas piddid ollema — — emmand sai neid agga keldri, wina watide tahha árrapeita.

Kúl Ramo keik kohhad lábbi nusutas, ommeti ta keldri ei oskand minnna. Siiski wottis ta keldri wotme eest árra, sest se olli ette unnustud, ja pistis sedda omma kallitsesse, ning satis omma selli, waikseld keik linnna lábbi otsima, et ta neid leiaks ja kórwale sadaks; ja sesinnane luggu piddas tedda nelli páwa koddo; sest ta ei söitnud mitte enne árra, kunni sesinnane temma söbber keik linnna olli lábbi otsinud.

Iggamees woib sedda tuska arwata, mis sel emmandal nende waeste keldriliste párrast olli. Ni pea, kui siis Ramo agga árra olli söitnud, laskis ta kohhe selle keldri ukse lahti wotta. Agga, mis nad leidsid — mollemad ollid surnud.

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1812, lk. 19